

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. С. Ч. срещу наказателно постановление № 660402-0322797/05.09.2022г. на Зам.директор на Национална агенция за приходите /НАП/, с което за нарушение чл.37, ал.2 вр.чл.13 и чл.56, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 лв., на основание чл.273 ДОПК. Жалбоподателят твърди, че при издаването му административнонаказващият орган извършил съществени нарушения на материалния и процесуалния закон – не била извършена проверка за достигане на прага за задължителната регистрация по ЗДДС, прикривало се извършено нарушение от актосъставителя във връзка с проведено по-рано административно производство, приключило на 06.07.2023г. с издаването на „Отказ за регистрация по ЗДДС”. Твърди, че в НП не бил ясен субектът на наказанието – дали бил той самият като физическо лице или физическо лице с регистрация по БУЛСТАТ, недопустимо било да се налагат санкции за неспазени инструктивни откази /каквото бил и неговият случай/. Моли съда да отмени наказателно постановление № 660402-0322797/05.09.2022г. като неправилно и незаконосъобразно.

Жалбоподателят се явява в съдебно заседание като поддържа жалбата на въведените с нея основания и моли обжалваното наказателно постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Прави възражение за наличието на „маловажен случай”, на основание чл.28 ЗАНН.

Въззиваемият ТД на НАП – София се явява в съдебно заседание, оспорва депозираната жалба, поддържа издаденото наказателно постановление и моли същото да бъде потвърдено. Претендира за присъждане на направените по делото разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема за установено:

Във връзка с депозирано Заявление за регистрация по ЗДДС Вх.№ 223912202816123/22.06.2022г. в Териториална дирекция /ТД/ на НАП-София от А. С. Ч., било констатирано, че към заявлението не била приложена справка за облагаемия оборот от 12 последователни месеца преди текущия месец. На проверяваното лице било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ Изх.№ 2200-2816259-1/22.06.2022г. С това ИПДПОЗЛ Ч. бил предупреден за последствията, предвидени с разпоредбата на чл.56, ал.2 ДОПК в случай, че изисканата документация не бъде представена в определения по чл.22, ал.6 ДОПК срок. На 05.07.2022г. на Ч. бил изпратен напомнителен имейл на предоставения от него електронен адрес за кореспонденция, с който отново били изискани необходимите документи за извършване на задължителната проверка от проверяващия орган. На 06.07.2022г., след изтичането на законния срок за представяне на необходимите информация - справка за

облагаемия оборот от 12 последователни месеца преди текущия месец, проверяващият орган констатира, че задълженото лице не оказало съдействие на органа по приходите при изпълнение на правомощията му и възпрепятствало извършването на възложената проверка. Въз основа на направените констатации свидетелката П. В. В. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП съставила акт за установяване на административно нарушение № 0322797/22.07.2022г., връчен на жалбоподателя, като субсумирала нарушението под разпоредбата на чл.37, ал.2 вр.чл.13 и чл.56, ал.1 ДОПК. При връчването на АУАН жалбоподателят възразил срещу констатациите по акта. Възползвал се от правото на възразение срещу констатациите по АУАН в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН и депозирал такова. Административнонаказващият орган счел възразението за неоснователно и въз основа на АУАН издал наказателно постановление № 660402-0322797/05.09.2022г., с което за констатираното нарушение наложил на А. С. Ч. глоба в размер на 500 лв., на основание чл.273 ДОПК.

С оглед служебното задължение на съда по отношение на процесуалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдът приема:

Акт за установяване на административно нарушение № 0322797/22.07.2022г. съдържа реквизитите по чл.42 ЗАНН. Издаден е в срока по чл.34, ал.1 ЗАНН и е предявен на нарушителя. Наказателно постановление № 660402-0322797/05.09.2022г. е издадено в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН, от компетентен орган, съгласно Заповеди №№ ЗЦУ-1149 /25.08.2020г. и 410.1/08.06.2011г. на Изпълнителния директор на НАП.

По отношение на възразението за неправилно определяне на данъчния субект, водещо на самостоятелно основание до нищожност на обжалваното НП, съдът намира възразението за неоснователно – предпоставките за прогласяване на нищожността на административния акт не включват така формулираната хипотеза, която да обоснове прогласяването на нищожността на акта. Независимо от това съдът намира, че административнонаказващият орган е определил законосъобразно данъчния субект – физическо лице, с придружаващата го императивна идентификация – Единен граждански номер. Така определен, субектът е квалифициран съгласно разпоредбата на чл.9, ал.2, предл.1 ДОПК като физическо лице. Че жалбоподателят следва да бъде квалифициран като физическо лице с иманентно придружаващия го Единен граждански номер може да се изведе и от данните, съдържащи се в Отказ за регистрация по ЗДДС № 221022202957543/06.07.2022г., съдържащ се в административната преписка – лицето има подадена Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл.50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, т.е. се е самоопредило в съответствие със закона като физическо лице. Регистрацията на физическото лице по чл.3, т.9 от Закона за регистър БУЛСТАТ е с оглед връзките на регистър БУЛСТАТ с други регистри и информационни системи, съгласно чл.1 от закона, и по-специално – във

връзка с дейността на Агенцията по вписванията, която поддържа регистър БУЛСТАТ като единен електронен централизиран регистър и осъществява дейности по вписванията в него, както и издаването на справки и удостоверения за вписаните обстоятелства.

По отношение на материалната законосъобразност съдът намира:

Съгласно чл.37, ал.2 ДОПК всяко лице, от което орган по приходите изисква информация и документи, е длъжно да представи всички доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива.

Страните по делото не спорят относно обстоятелството, че искането на АНО, конкретно посочено в ИПДПОЗЛ Изх.№ 2200-2816259-1/22.06.2022г., е доведено до знанието на жалбоподателя, указан му е законен срок, в който следва да представи изискуемите документи, и е предупреден относно последствията, в случай че посочените в ИПДПОЗЛ документи не са представени както в указания срок, така и до издаването на обжалваното НП. Поради тази причина съдът приема, че е налице съставомерност на нарушението от обективна страна. В случая е налице съставомерност и от субективна страна, поради което административното нарушение е реализирано.

Реализирайки нарушение по чл.37, ал.2 вр.чл.13 и чл.56, ал.1 ДОПК, за АНО е възникнало задължение за ангажиране на административната отговорност на нарушителя. Видно от санкционната разпоредба на чл.273 ДОПК законодателят е предвидил наказание в размер от 500 лв. до 1000лв. Налагайки наказанието в минимален размер съдът е наложил наказание, адекватно на извършеното нарушение.

Наказателно постановление № 660402-0322797/05.09.2022г. като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и претенцията на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение - същата е основателна. Жалбоподателят следва да заплати разноски по делото в размер на 100 лв., на основание чл.63д ЗАНН вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр.чл.24 от Наредбата за правна помощ.